

Tilkendegivelse i faglig voldgiftssag FV2018.0036

Fagligt Fælles Forbund

for

A

(forhandlingssekretær Johnny Frimann Storm)

mod

Glarmesterlauget i Danmark

for

Glarmester Per Lang ApS

(konsulent Poul Henrik Madelung)

Uoverensstemmelsen angår betalingen i henhold til Glasoverenskomsten 2014 og 2017 for arbejde udført om lørdagen.

Påstande

Klager har nedlagt påstand om, at Glarmester Per Lang ApS til Fagligt Fælles Forbund skal betale principalt 15.095,97 kr., subsidiært 5.924,16 kr., alt med tillæg af sædvanlig procesrente fra ydernes forfaldstid.

Indklagede har påstået frifindelse og har endvidere nedlagt en selvstændig påstand om tilbagebetaling af et nærmere opgjort mindre beløb bestående af for meget betalte ydelser.

Klager har påstået frifindelse for indklagedes modkrav.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 27. juni 2018 med undertegnede fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand.

Der blev afgivet forklaring af glarmestersvend A, tidligere faglig sekretær B, glarmester C og D.

Efter bevisførelse, procedure og votering kunne der ikke opnås enighed eller flertal for en afgørelse blandt de af hver af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten. Afgørelsen træffes derfor af opmanden.

Der var enighed om at afslutte sagen i overensstemmelse med opmandens mundtligt meddelte tilkendegivelse, hvorefter klagers subsidiære påstand ville blive taget til følge.

Baggrunden for sagen

Det hedder i Glasoverenskomsten 2014 bl.a.:

§ 1. Arbejdstid

Stk. 1. Arbejdstidens længde og inddeling

Den normale ugentlige effektive arbejdstid er 37 timer, der fordeles på ugens 5 første hverdage, således at ingen dage er over 8 timer. Arbejdstiden skal ligge mellem kl. 6.00 og 18.00 og fastsættes – efter forudgående drøftelser med medarbejderen – af virksomheden.

...

§ 3. Regler for over-, søn- og helligdagsarbejde

...

Stk. 5. Mindst 2 timer

For overarbejde lør-, søn- og helligdage betales for mindst 2 timer.

Stk. 6. Begrænsning af overarbejde

Overarbejde kan udføres uden ovennævnte begrænsninger indtil 5 timer pr. uge, forudsat at der mellem mester og svend er enighed herom, herunder om eventuel afspadsering.

Bestemmelserne genfindes i Glasoverenskomsten 2017, henholdsvis som § 1, stk. 1, og § 5, stk. 5 og 6. Endvidere blev der i 2017-overenskomsten indsat en ny § 2 om varierende ugentlig arbejdstid.

I begge overenskomster er der henholdsvis i § 45 og § 50 en bestemmelse om organisationernes medvirken til forsøgsordninger med fravigelse af overenskomstens bestemmelser.

A blev efter afsluttet elevtid ansat som glarmestersvend i virksomheden den 26. maj 2016.

Virksomheden drives fra to adresser, hvor der er blevet holdt lørdagsåbent i den ene. På den baggrund blev der den 1. juni 2015 indgået aftale med de i alt 5 ansatte om, at de skulle indgå i "vagtordning på butikspasning om lørdagen kl. 10.00-14.00." Det hedder i aftalen:

Der ydes ikke overtidsbetaling for lørdagsvagter efter glasoverenskomstens § 3, stk. 6.

Der sker afspadsering 1:1 gerne som hele dage. Og senest 6 måneder efter optjening.

I sommeren 2017 overvejede indehaveren også at holde lørdagsåbent i den anden butik, og i den anledning blev der med 3 medarbejdere, herunder A, indgået "Lokal aftale om varierende ugentlig arbejdstid" i henhold § 2 i 2017-overenskomsten. Der er enighed om, at aftalen skulle have virkning fra uge 32. Imidlertid blev A den 4. august 2017 opsagt til fratræden den 11. august

”på grund af manglende egnede arbejde”. Den nye lokalaftale blev således ikke virksom for hendes vedkommende.

Parternes argumentation

Det er klagers hovedsynspunkt, at aftalen af 1. juni 2016 om lørdagsarbejde med afspadsring er i strid med såvel 2014- som 2017-overenskomsten.

Klagers principale påstand baserer sig på ”poseopfyld” for manglende arbejde i den ordinære arbejdstid med tillæg for overtid for udført arbejde på lørdage. Klagers subsidiære påstand omfatter alene overtidstillæg for udført arbejde på lørdage – alt med sædvanligt tillæg af feriegodtgørelse og pension mv.

Indklagede har anført, at aftalen af 1. juni 2016 er indgået med gyldig hjemmel i den dagældende § 3, stk. 6, nu § 5, stk. 6, og at aftalen af 7. juli 2017 er indgået med gyldig hjemmel i 2017-overenskomstens § 2.

Opmandens begrundelse og resultat

2017-Glasoverenskomsten giver ikke mulighed for indgåelse af lokal aftale om placering af en del af en 37 timers arbejdsuge på lørdage. Den aftale, der blev indgået den 1. juni 2016 om anvendelse af en del af arbejdstiden til butikspasning på lørdage, er derfor klart i strid med overenskomstens § 1. Allerede fordi der med aftalen ikke er tale om overtidarbejde, giver § 3, stk. 6 – og efter ikrafttrædelsen af 2017-overenskomsten dennes § 5, stk. 6 – heller ikke gyldigt grundlag for en sådan aftale, der ikke er søgt godkendt af organisationerne som en forsøgsordning.

Lokalaftalen af 7. juli 2017 om varierende ugentlig arbejdstid fik ikke virkning, mens A endnu var ansat i virksomheden. For afgørelsen af de nedlagte påstande er der derfor ikke anledning til at afgøre, om lørdagsarbejde kan indgå som en del af arbejdstiden i en sådan lokalaftale. Mod klagers indsigelse kan dette spørgsmål derfor ikke afgøres under denne sag.

For så vidt angår virkningen af det overenskomststridige lørdagsarbejde, som A hermed har udført, findes der ikke at være hjemmel for at kræve ”poseopfyld”, i hvert fald ikke i en situation som den foreliggende. Indklagede frifindes derfor for klagers principale påstand. Efter det foreliggende findes lørdagsarbejdet at burde betales efter princippet i 2014-overenskomstens § 3, stk. 6 (og 2017-overenskomstens § 5, stk. 6), dvs. svarende til klagers subsidiære påstand, der derfor tages til følge.

Efter de afgivne for så vidt samstemmende forklaringer var B og D under forhandlinger efter A's fratreden afslutningsvist enige om, at A's tilgodehavende og for meget oppebårne beløb – fraset kravet om betaling for lørdagsarbejde og fraset feriegodtgørelse, der efterfølgende er betalt særskilt – udlignede hinanden, og der er ikke under sagen fremkommet oplysninger, der giver grundlag for at nå til et andet resultat herom.

Klager frifindes derfor for indklagedes modkrav.

Hver part bærer egne omkostninger og skal betale halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 4. juli 2018

Poul Sørensen